

5. Boží zákon a věčná smlouva

Prezentováno - 28. října 2016

Doufám, že jste si přes minulou noc všichni dobře odpočinuli. Náš včerejší společný čas se mi opravdu líbil, když jsme hloubali o zplozeném (jednorozeném) Synu, našem Milovaném, o tom milovaném Spasiteli a proč Jej milujeme.

Jeden z mých přátel v Austrálii mi řekl: „Jsi v pořádku? Když jsi promlouval, znělo to trochu zajíkávě.“ Je hezké, že se o mě moji přátelé starají, ale dnes se po včerejšku cítím mnohem lépe a my za to děkujeme jen Bohu.



Dnes tedy přejdeme k bodu číslo 4 v onom pětiúhelníku lži ve vztahu k zákonu a smlouvám. Mluvili jsme o dvou velkých bludech - nesmrtelnosti duše, která vede do spiritualismu, a posvátnosti neděle, která zase vytváří svazek soucitu s Římem, což je arogance člověka, když si myslí, že si může uzurpovat Boží slovo, aby se interpretovalo tak, jak si ho přeje interpretovat on, a na těchto dvou pilířích vidíme, že tyto tři body (učení trojice, padělek Božího charakteru a dispenzační zákon a smlouvy) jsou převráceny. Všechny jsou zaměřeny na podkopání charakteru našeho nebeského Otce.

Tentokrát se chceme podívat na to, jak satan pracoval na zákonech a smlouvách, aby zničil evangelium. Než tedy budeme pokračovat, poklekneme a pomodlíme se.

Náš Otče v nebi, je požehnáním mít možnost vstoupit do tvé přítomnosti a vědět, že můžeme směle přijít ve jménu Ježíše Krista, toho jediného zplozeného Syna. Děkujeme, že nás vyslyšíš. Modlíme se, aby Tví andělé byli kolem nás, když zde budeme diskutovat o tomto tématu, které před 120 lety vyvolalo tolik kontroverzí, tedy jedná se o zákon a smlouvy a o to, jak církev odmítla poselství, jež přišlo a které by ozářilo Zemi svou slávou. Po tomto odmítnutí a nepravostech otců navštívených až do třetího a čtvrtého pokolení, nyní nám znovu nabízíš příležitost přijmout toto poselství, které bylo dáno v roce 1888.

Modlíme se, abychom byli pozorní a dej nám prosím uši ke slyšení a abychom pochopili jeho význam, a děkujeme Ti ve jménu Ježíšově. Amen!

Rád bych začal troškou historie, a proto jsem vám dal tuto brožurku *Odložení Augustinových brýlí, aby došlo k přijetí pozdního deště* (v orig. *Discarding Augustine's Covenant Glasses To Receive the Latter Rain*). Je to trochu sousto, ale myslím, že tu zprávu pochopíte. Začínám velmi rychle na straně 3 nahoře tím, že E. J. Waggoner píše předsedovi Generální konference Georgovi Butlerovi a on to myslí vážně s tématem smluv. Pro ty, kteří studovali adventistickou historii, ti jsou si vědomi, že to bojiště poselství roku 1888 se soustředilo na list Galatským 3 a na to, čemu říkáme „zákon v Galatským“. Po mnoho, mnoho let jsem se snažil pochopit, jaký je význam této problematiky.

Hned na samém začátku vidíme jak Waggoner píše Butlerovi: „Avšak vy říkáte, že ten apoštol argumentuje dispensacemi (obdobími, zřízeními) a nikoli zkušenostmi jednotlivce, a že přivést je ke Kristu znamená přivést je k Jeho prvnímu příchodu a „k systému víry, který tam byl zaveden.“ To je však tím nejslabším postojem, který můžete zaujmout.“ Na mladého muže jsou to statečná slova, aby takto promluvil ke svému předsedovi Generální konference.

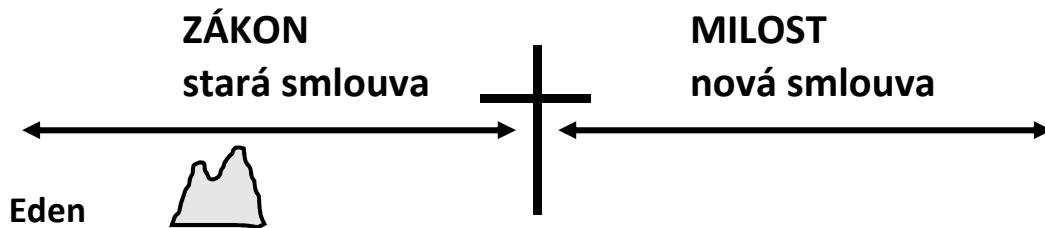
Přejdeme dolů do další zvýrazněné sekce. "Proto vám znovu opakuji: ten text neříká, že zákon byl vychovatelem, který lidstvu ukazuje na Krista, ale aby je k Němu přivedl.“ To se samozřejmě dívají na Galatským 3:24, oni seriózně diskutují o této pasáži od 19. až do 24. verše. Mimochodem, tou nejlepší přednáškou, kterou jsem na téma zákona v Galatským četl, je série A. T. Jonese nazvaná „Studium v Galatským (orig. Studies in Galatians)“. Pokud jste to ještě nečetli, velmi vám doporučuji si tento svazek přečíst. Většinu z toho jsem měl příležitost pročíst v Německu, když jsem tam byl nedávno a byl jsem nadšený z toho, jak AT Jones jde řádek po řádku, naučení za naučením, čímž pokládá principy této konkrétní kapitoly 3 a také kapitoly 4-té.

Posuneme se o kousek dále do další zvýrazněné sekce. „Ospravedlnění z víry je individuální, nikoli národní záležitostí. My adventisté sedmého dne často mluvíme o velkém světle, které „my jako lidé“ vlastníme. Ale „my jako lidé“ z tohoto světla nezískáme žádné výhody, pokud jej jako jednotlivci nepřijmeme v našich srdcích. Znovu opakuji, ospravedlnění z víry je něco, co musí každý zažít individuálně. Tisíce lidí žijících při prvním příchodu Krista nevěděly nic o této zkušenosti, zatímco tisíce žijící před Jeho příchodem byly ke Kristu přivedeny pro odpuštění a také ho dostali. Ábel byl skrze víru považován za spravedlivého; Noe byl dědicem této spravedlnosti, která je skrze víru; a Abraham ve skutečnosti uviděl Kristův den a radoval se z něj, a to i přesto, že zemřel 2000 let před prvním příchodem. **A toto nejjasněji dokazuje, že apoštol ve 3. kapitole knihy Galatským hovoří o zkušenostech jednotlivce a nikoli o dispensačních změnách.** Nemůže existovat žádná křesťanská zkušenost, žádná víra, žádné ospravedlnění, žádná spravedlnost, které nejsou individuální záležitostí. Lidé jsou spaseni jako individuality (jednotlivci), ne jako národy.“ Čili toto je jádrem kontroverze, jež v roce 1888 existovala.

Namaluju to tady nahoru, tady umažu trochu z diagramu, abychom viděli tu změnu.

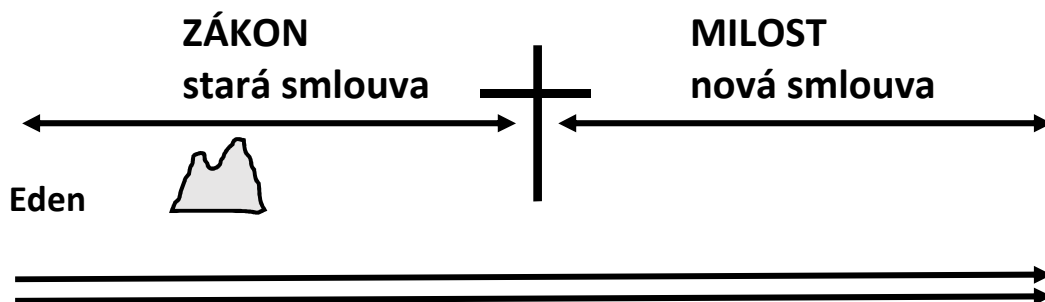
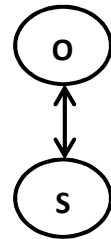
Když se podíváme na časovou osu od Edenu až po druhý příchod, vidíme, že to, co Augustin a další rozvinul - Augustin byl jedním z prvních, které jsem viděl, jak to dělají - že mluvil o staré smlouvě, že existuje ve Starém zákoně. Slovo „starý testament“ v podstatě znamená stará smlouva. Je to stejné slovo.

Způsob, jakým je tato kniha onálepkována v jejích dvou zákonech, je založen na augustiniánském principu, takže mějte to na paměti. Stará smlouva existovala od pádu člověka nebo někteří lidé by dokonce řekli, že stará smlouva začala na Sinaji, ať jedna nebo druhá, zkrátka ta stará smlouva je před křížem. To je hlavní bod. Nová smlouva existuje po kříži. Tudíž evangelium, které bylo kázáno Izraeli, tedy není evangeliem, které je dnes kázáno nám. Ale jak se říká v Židům 4:2, evangelium, které bylo kázáno jim, tak bylo také kázáno nám. Tak to teda ne, protože podle tohoto systému dispensí Židé docházeli spasení skrze zákon a my jsme spaseni milostí.



Před křížem tu máme tedy éru zákona a po kříži éru milosti, což vytváří opoziční myšlení a o tom jsem mluvil dříve. Tento systém dává naprostý smysl, když uctíváte boha, který pracuje na tomto opozičním principu spolu-rovnosti ($\circ \leftarrow \rightarrow \circ$). Dva zdroje, dva režimy jak být spasen, to odráželo myšlení, které je jedno s druhým ve válce.

Na rozdíl od těch z nás, kteří uctíváme podle tzv. božského vzorce či vzoru, Otce a Syna, kdy jeden vede ke druhému. Toto jednoduché pochopení vztahu Otce a Syna pomáhá otevřít význam smluv, protože existují dvě smlouvy. Jako u každé další věci, o které jsme diskutovali, klademe si otázku, jaký je vztah mezi těmito dvěma smlouvami? Vede jedna ke druhé nebo jdou proti sobě? To je otázka, zda jsou protichůdné, nebo jsou - jak někteří ve skutečnosti učí - že jdou paralelně vedle sebe celou cestu a že sice existuje stará a nová smlouva, ale my nemáme žádný podíl na té staré smlouvě. My přece vcházíme pouze do té nové smlouvy.



Od narození se můžete znovu narodit a nikdy se nemusíte účastnit té staré smlouvy. Bible však říká, že všichni zhřešili a nedosahují slávy Boží. Stará smlouva je jakýsi průchod, kterým prochází všichni lidé, a my se na to podíváme podrobněji.

Než to však uděláme, musíme pochopit, co bylo to, co bylo odmítnuto v roce 1888, a chci, abyste otočili na 5. stranu. Máme zde prohlášení Willieho Whitea hovořící o tom, s jakým druhem problémů se v roce 1888 potýkali.

Willie White píše Marii a říká: „Panuje zde téměř šílenství po ortodoxii. Na zasedání rady bylo předloženo usnesení, podle něhož se nebude vyučovat žádná nová doktrína, dokud nebude přijata Generální konferencí. Po těžkém boji jsme to já i matka zažehnali.“ To vám něco říká o našich průkopnících. Zajímavé je, že je „po tvrdém boji to zažehnali“. Dokud papež nepřijde, nebude zde zavedeno žádné nové učení. O tomto druhu mentality mluvili. Oni to však zastavili. *Pravda nečeká na žádného člověka*, říká Ellen Whiteová, my musíme jít kupředu. A samozřejmě musíme jít vpřed s respektem a způsobem jako Kristus, ale musíme jít kupředu.

V roce 1890, 8. března 1890, Ellen Whiteová, po skončení konference v roce 1888 a tato problematika vřela, a tento konflikt, kdy Ellen Whiteová řekla, že Duch, který byl při ukřižování Krista, byl i tady v Minneapolis. *Kristus byl ukřižován zde v Minneapolis, protože byl odmítnut, byl zatlačen zpět*. Ona rovněž říká, že *Kristus je hořce zklamaný z toho, co se stalo v roce 1888 a co chtěl Kristus dát svému lidu*.

Tento citát, chtěl jsem, abyste si ho pozorně přečetli se mnou na konci stránky 5. "Předposlední noc mi bylo ukázáno", když slyšíte "Bylo mi ukázáno", čemu rozumíte? Ona byla ve vidění, mluvilo se k ní přímo od Boha, a proto jsem dal do závorek „od Pána“. Minulou noc mi bylo ukázáno (od Pána), že důkazy o smlouvách jsou jasné a přesvědčivé. Ty, bratře Dane Jonesi, bratře Portere a ostatní, marníte vaše badatelské síly pro nic, abyste vytvořili stanovisko o smlouvách, které by se lišilo od stanoviska prezentovaného bratrem (EJ) Waggonerem. Bůh jí to ukázal, že oni plýtvají svým časem, aby si vytvořili postoj ke smlouvě, který se liší od EJ Waggonera a toho, co on přednáší. „Kdybyste přijali pravé světlo, které stále září, nepřijali byste a dále nešířili stejný výklad a nepochopení Písma svatého, jak to učinili židé. Co je dělalo tolik horlivými? Proč se tolik drželi Kristových slov? **Proč Jej špehové následovali, aby si poznamenali Jeho slova a mohli je tak opakovat, špatně interpretovat a přerukovat jejich význam tak, jak jejich neposvěcené mysli chtěly, aby zněl?** Tímto způsobem podvedli lid. Vytvořili falešnou problematiku. Manipulovali těmito věcmi tak, aby dokázali vytvořit zatemněné a zmatené mysli.“

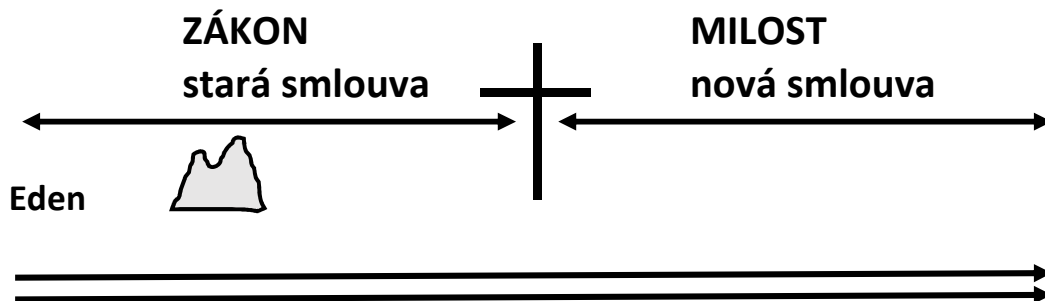
„Otázka smluv je jasnou otázkou a bude přijata každou upřímnou, nepředpojatou myslí, ale já byla přivedena tam, kde mi Pán dal vhled do této věci. Odvrátili jste se od prostého světla, protože jste měli strach, že otázka zákona v knize Galatským bude muset být přijata. Co se týče zákona v knize Galatským, necítím žádné břemeno a nikdy jsem ani necítila.“ Zajímavé. Velmi, velmi zajímavé.

Následujícího dne, a nemyslím si, že ten citát mám v knize, ale ona 9. března 1890 píše prohlášení, kde říká: „Co jsem napsala v *Patriarších a prorocích* o zákoně a smlouvách, pokud s tím starší Waggoner souhlasí, pak má pravdu.“ Když teď ona říká, že poté co řekla: „Byla mi ukázána pravda o smlouvách“, co ona říká? To, co říká on Waggoner je v souladu s tím, co ona napsala v *Patriarších a prorocích*.

Znovu, v dolní části 9. stránky z 10. března ona píše Willie Whiteovi a jeho manželce: „*Od té doby, co jsem učinila o minulé Sobotě to prohlášení, že pohled na smlouvy, tak jak je vyučován Bratrem Waggonerem, je pravdivým, se zdá, že v mnoha myslích došlo k velké úlevě.*“

Nuže ukázal jsem tyto citáty z 8. března, 9. března a 10. března některým bratřím, a protože ten citát z 9. března říká: „pokud bratr Waggoner souhlasí s tím, co jsem napsala v Patriarších a prorocích, pak má pravdu“, tak oni říkají, že to dokazuje, že on neměl pravdu, protože to nesouhlasí s tím, co ona napsala v Patriarších a prorocích. No, tak tohle je dábelké. To, co ona píše 8. března, on má pravdu, bylo mi ukázáno, že on má pravdu, pak 10. března ona říká, že on má pravdu, a pokud to vy překrucujete a otáčíte, ten stejný duch v Minneapolis existuje i zde. Neboli úmyslné odmítnutí toho, co Bůh v tomto konkrétním bodě ukazuje svému lidu.

Můžete pokračovat a přečíst si zbytek té brožury, pokud jde o to, jaký je tento rámeček porozumění, neboli Stará smlouva před křížem a Nová smlouva po kříži, jaké brýle, máte nasazeny při čtení Písma. V této brožuře jsem se zabýval řadou textů, abych vám ukázal rozdíl mezi čtením tímto způsobem a čtením, kde obě smlouvy jdou celou cestu paralelně a my jen přecházíme ze staré smlouvy do nové smlouvy a nezáleží na tom, kde se v historii lidstva nacházíte, je to vždy stejné.



Protože jsem uviděl jiného anděla letícího uprostřed nebe, který má co? Věčné evangelium. Nikoliv 2000 let staré evangelium, ale mnohem starší, které se vrací na začátek věků a o tom je poselství prvního anděla.

Četli jsme v Galatským 4, protože mnoho lidí říká: „No, ta Stará smlouva byla dána na hoře Sinaj“ a to je pravda, ale jen si všimněte, co Pavel říká v Galaťanům 4:22–24, 26. „Je psáno, že Abraham měl dva syny, jednoho z otrokyně a druhého ze svobodné. Ten z otrokyně se ale narodil jen podle těla, kdežto ten ze svobodné skrze zaslíbení. Je to jinotaj; ty ženy jsou dvě smlouvy. Jedna je z hory Sinaj a tak jako Hagar rodí své děti do otroctví. Verš 26 Nebeský Jeruzalém je ale svobodný a ten je naší matkou.“ Vidíme zde, v tom příběhu skrze Hagar a Sáru vidíme ty dvě smlouvy. No zde spousta lidí nepostřehne pointu, že Hagar a Sára byly spojeny s jedním mužem a tudíž tento muž měl vztahy s oběma těmito ženami, což znamená, že prožíval starou i novou smlouvu. Vidíme tento bod? Stará a nová smlouva existovaly v životě jednoho muže. O to jde, ony nejsou oddělené, je to zkušenost jednoho člověka a Abraham je tu označován jako otec víry. On je otcem nás všech a jeho zkušenost popisuje zážitky každého člověka, který kráčí v jeho stopách. Existuje stará smlouva a nová smlouva a my všichni procházíme oběma.

V odkazu na tyto dvě smlouvy čteme v Židům 8:6. Říká nám to o jednom z nejjednodušších způsobů, jak poznat rozdíl mezi těmito dvěma smlouvami, a je to uvedeno v Židům 8:6. Mluví se tu o Kristu, „Ježíši však byla svěřena mnohem vznešenější služba, neboť se stal prostředníkem lepší smlouvy, založené na lepších zaslíbeních.“ Založené na čem?

Na lepších zaslíbeních. Když se tedy podíváte na ta zaslíbení, když se podíváte na to, kdo je zaslibuje, můžete zjistit, o jakou smlouvu jde. Když Bůh dává ta zaslíbení, je to nová smlouva neboli ta věčná smlouva. Když dává sliby člověk, je to ta stará smlouva, je to vůle těla.

Dokonce i tento text zde, Židům 8:6, lidé ho čtou v kontextu před křížem a po kříži, když čtete ta slova „**Nyní** však dosáhl význačnější služby“, která prý říkají, že tuto službu před křížem neměl. Pokud však Kristus neměl před křížem službu v nebi, jak se Enoch na Zemi dostal do nebe, a právě tady bych vám představil brožuru *Knězem navždy*. Pokud jste na pochybách, jak říká Pavel, některým věcem je těžké porozumět, říká se tam, že jsi knězem po 2000 let podle řádu Melchisedechova? Ne, to se neříká. Podle řádu Melchizedekova jsi navždy knězem. Když Melchizedek přinesl věci Abrahamovi, máme na mysli, že tento člověk Melchizedek měl kněžství zcela nezávislé na Kristu a že Kristovo kněžství neexistovalo, ale tento člověk měl tohle kněžství? Ne, jeho kněžství představuje Kristovo kněžství.

Na zadní straně brožurky čtu: „Kristovo kněžství začalo, hned jakmile člověk zhřešil.“ Musím to opakovat? Je to jasné? Je to docela jasné, že? "Byl učiněn knězem podle řádu Melchizedekova." To je nám řečeno. Jedině takhle můžete mít věčné evangelium. Tato milost byla k dispozici hned od založení světa a to je přesně to, co vidíme ve 2. Timoteovi 2:1. Včera jsme to četli o sobotě v Židům 4:3, kde se píše, že ačkoliv to dílo bylo dokončeno od založení světa, ten odpočinek byl poskytnut pro nás.

2 Timoteovi 1:9, „Vždyť on nás spasil a povolal svatým povoláním; ne díky našim skutkům, ale díky jeho vlastnímu záměru a milosti, kterou nám v Kristu Ježíši udělil [když] před začátkem věků.“ Je to věčné evangelium. Milost byla dána od samého začátku a po celou dobu.

Vidíme, že nová smlouva je založena na lepších zaslíbeních. Pojdme se jen krátce podívat na tuto smlouvu a můžeme samozřejmě začít s Genesis 3:15, „Nad to, nepřítelství položím mezi tebou a mezi ženou“ Když Bůh řekne, „udělám to“, On dává slib. Toto je ta věčná smlouva. Já to udělám. Na zemi znovu nepřivedu potopu. Neudělám to. Je to Jeho smlouva s člověkem odkazujícím na Mou smlouvu. 1. Mojžíšova 12:2–3, kdo zde zaslibuje? Bůh mluvil k Abrahamovi: „Učiním z tebe veliký národ a požehnám ti. Zjednám ti veliké jméno a budeš požehnaním. Požehnám těm, kdo ti žehnají, a toho, kdo ti zlořečí, proklejí. Všechny rodiny země dojdou požehnaní v tobě.“ Bůh dává zaslíbení. Co se říká v Genesis 15:6?: „Abram tehdy uvěřil Hospodinu a ten mu to počítal za spravedlnost“. Toto je ono věčné evangelium. Bůh dává zaslíbení, člověk je přijímá.

Jak jsem řekl ve své předchozí přednášce, když Bůh říká: Nechci, aby se něco dostalo mezi tebe a mě, a chci jen, abyste mě poznali, uvěřil jsem Bohu, když to řekl. Přijal jsem, že to mi zasliboval. Sliboval mi důvěrný vztah a já jsem to přijal. Na základě mých skutků, na základě mé dobroty, já Mu nemám co nabídnout, je to zcela zbytečné, ale jeho dar jsem přijal. Když to děláme, tehdy vstupujeme do té věčné smlouvy.

Vidíme tuto smlouvu a tato smlouva byla obnovena k Izákovi, byla obnovena k Jákobovi, znovu ji vidíme a všímáme si toho, co bylo zaslíbeno Abrahamovi. Římanům 4:13 Říká, že mu byla zaslíbena země. Kolik země bylo Abrahamovi zaslíbeno? Římanům 4: 13 Byl mu zaslíben celý svět, „Slibu, že bude dědicem světa, se nedostalo Abrahamovi a jeho potomstvu zákonem, nýbrž spravedlností z víry.“

Abrahamovi bylo zaslíbeno dědictví celého světa. Obdržel Abrahám toto zaslíbení? Kniha Skutky 7. kap. vám řekne, co se stalo. Kvůli těm, kteří by mohli mít zájem, to, co zde s vámi sdílím, není originální materiál, ale dávám vám jen EJ Waggonera. Jsem mu zavázán za tento

materiál, kde se říká o Abrahamovi, Skutky 7:4–5 „Potom vyšel z Chaldejské země a usadil se v Cháranu. A odtud jej Bůh po smrti jeho otce přestěhoval do této země, ve které vy nyní bydlíte. **A nedal mu v ní za dědictví ani píď země**, ale slíbil ji dát do vlastnictví jemu a po něm jeho potomstvu, ačkoliv ještě neměl dítě.“ Nedostal to dědictví a jak se říká v Židům 11, on hledal lepší zemi, jejímž stavitelem a tvůrcem je Bůh.

Abraham neobdržel to smluvní zaslíbení týkající se země, ale zaslíbení mělo dva aspekty. Byl tu dar ducha, Ducha Kristova, semeno, které bylo zasazeno do ženy, kterou je církev. Toto je platební záloha. Napjatost očekávání. Dar ducha, abychom mohli zdědit zemi. To je dobrý zemědělský princip, že? Dostanete semeno a vložíte ho do země a ono roste a vy získáte hojnost a pak můžete mít více semene a plodin a tak tímto konkrétním způsobem zabíráte zemi.

Jak se říká v *Raných spisech* a ve *Velkém sporu*, v době druhého příchodu to říká a Bůh dává svým lidem novou smlouvu a on jim dává zemi. To ještě nebylo splněno. To zaslíbení, které bylo dáno Abrahámovi, dosud nebylo naplněno.

Pojďme si krátce přečíst, chci zde uvést poznámku pod čarou, v Galatským 3:19 je to jeden z klíčových bodů a znovu mluvím jen z Waggonera a Jonese a z poselství, které dostali, a Ellen Whiteová řekla, bylo mi ukázáno, že o smlouvách měl Waggoner pravdu. To není raketová věda, je to docela jednoduché. Uvnitř člověka však existuje duch, který se bouří a vzdoruje duchu Božímu. "K čemu tedy (slouží) zákon?" V angličtině je slovo „slouží“ přidáno. Ono je navrženo tak, aby vás odlákalo. Je to součástí augustiniánského systému. Ignorujte slovo „slouží“. "Proč tedy zákon?" Bylo přidáno kvůli přestupkům, dokud semeno nemělo přijít "a mnoho lidí se tam zastavilo. Dokud by semeno nemělo přijít. Proto byl přidán zákon (na Sinaji) kvůli přestoupení, dokud nepřijde semeno (na kříži). Tehdy tedy zákon končí. Už ne podle zákona, ale z milosti. Je to opravdu chytrý systém. Velmi, velmi chytrý systém, který vyvinuli. Přestali však číst, protože se dále říká: „dokud semeno nepřijde, komu bylo zaslíbení dáno.“ A kdy je slib splněn? Byl slib splněn na kříži? Záloha se jistě projevila ve větší míře, ale platba existovala od samého začátku, protože milost existovala od založení světa, ale byla dána ve větší míře, když se projevil Kristus, ale zaslíbení bylo dáno až při druhém příchodu.

K čemu tedy zákon? Byl přidán či vysloven kvůli přestoupení až do příchodu toho zaslíbeného semene, jemuž bylo zaslíbení učiněno a je to druhý příchod, co nám říká, že zákon se táhne celou cestu až ke druhému příchodu. Nemyslete si, že jsem přišel zrušit zákon nebo proroky. Nepřišel jsem zrušit, ale naplnit a to slovo „naplnit“ znamená naplnit to do plna, ne zničit. Nechceme zduchovňovat význam těchto textů. Ani jedno písmenko nebo čárka v zákoně žádném případě nebudou vypuštěny, dokud nebude naplněn celý zákon. Toto je jeden z klíčových argumentů, které existovaly mezi Butlerem a jeho frakcí, a Waggonerem a Jonesem pokud jde o to, co byl ten přidáný zákon a jak dlouho existoval, respektive jak dlouho v tomto ohledu platil.

Nyní přicházíme do 2. Mojžíšovy 6 a položíme si otázku, jakou smlouvu se Bůh snažil uzavřít s dětmi Izraele? Přišel k nim se starou smlouvou a řekl jim: „Slibte Mi, že budete hodní“? Je tohle to, co pro ně Bůh udělal, protože se tam říká stará smlouva, že? Pokud čtete v kapitole o zákonu a smlouvách v Patriarších a prorocích, říká se tam, že na Sinaji byla vytvořena další smlouva, která se nazývá stará smlouva, a pokud si tuto kapitolu přečtete pozorně, pochopíte, jak a proč k tomu došlo.

Pojďme se ale podívat na Exodus 6:2-3 (JB modif.): „Bůh promluvil k Mojžíšovi a řekl mu: „Jsem Jehova. Zjevil jsem se Abrahámovi, Izákovi a Jakubovi jako El Šaddaj, ale své jméno Jehova

jsem jim poznat nedal.“ Zajímavé, Bůh se jim nedal poznat jako Jehova. Použil jiné jméno. Mít konkrétní jméno se nezdá být kritické ve verši 3, moudří porozumí. Verš 4: „Také jsem s nimi uzavřel svou smlouvu.“

Jaká to byla smlouva, kterou s nimi uzavřel? Byla to ta Stará smlouva nebo ta Nová smlouva? Ano, je to ta věčná smlouva neboli ta, již říkáme Nová smlouva. Jak říká Ellen Whiteová, důvodem proč se ta věčná smlouva nazývá novou smlouvou je, protože byla ratifikována (potvrzena) jako poslední. Stará smlouva byla ratifikována nejprve krví býků a koz a poté byla zaslíbena. Ta Nová smlouva byla zaslíbena dříve, ale byla potvrzena později (u kříže).

To se perfektně hodí k příběhu Hagar-Sára. Abrahám se nejprve oženil se Sárrou a bylo tam zaslíbení semene, ale ono bylo potvrzeno až po Hagar. Je to ten stejný princip, který funguje, a to vše se děje v životě Abrahama.

Verš 4-5: „Sám jsem s nimi uzavřel smlouvu, že jim dám kanaánskou zemi, zemi, kterou procházeli jako poutníci. Slyšel jsem rovněž úpění synů Izraele v egyptském otroctví a připomněl jsem si svou smlouvu. Toto je ta věčná smlouva, takže Bůh přichází k Izraeli se svou věčnou smlouvou. Neměl v úmyslu za nimi přijít se starou smlouvou, kde mu budou slibovat. To nebyl jeho záměr.

Verš 6: „Proto řekni synům Izraele: „Já jsem Hospodin. Vyvedu vás z egyptských robot, vysvobodím vás z jejich otroctví a vykoupím vás vztaženou paží a velikými soudy.“ Slyšíte jak přicházejí „Já to udělám...“?

Verš 7-8: „Přijmu vás za svůj vlastní lid a budu vaším Bohem a poznáte, že já jsem Hospodin, váš Bůh, jenž vás vyvádí z egyptských robot. Přivedu vás do země, o níž jsem přísahal, že ji dám Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, a dám vám ji za dědictví. Já jsem Hospodin.“ Kolikrát řekl „Já to udělám“? Sedmkrát. Je to kompletní. Bůh sedmkrát řekl, Já přijmu, já přivedu, já dám. Tato smlouva byla založena na lepších zaslíbeních a ona již existovala v Egyptě s Izraelem dříve, než z něho poprvé vyšli. Bůh jim tedy nabízel věčnou smlouvu.

Jak ale Izrael reaguje. Verš 9: „Mojžíš to pověděl synům Izraele, ale ti ho kvůli své malomyslnosti a těžké dřině ani neslyšeli.“ Oni nevěřili, neakceptovali to. Bůh říká: udělám tohle a udělám tamto a udělám ono. Proč nešli, ó chvála Bohu, když tak tedy, tož my půjdeme, děkujeme, že to učiníš. Oni to však neudělali. Remcali, stěžovali si a říkali, proč jsme 400 let v otroctví. Nebyli ochotni uznat, že důvodem, proč trpěli, je to, že se odvrátili od Boha svých otců. Stejně jako se naše církve odvrátila od Boha svých otců, my si stěžujeme a divíme se, proč máme tolik problémů a proč je církve v takovém zármutku. Je to proto, že jsme se odvrátili od Boha našich otců a dokazujeme tím, že jsme jejich synové, kteří ukamenovali proroky a zabíjeli ty, kteří k nim byli posláni. My se od nich nelišíme, nejsme jiní.

Potřebujeme pochopit, že Bůh nabízí svou smlouvu po celou tu dobu. Mám řadu bodů, o které se chci podělit, ale nebudu je dopodrobna rozvádět. V Exodu 14, když Egypťané přišli zničit Izraelce, viděli mocné Boží skutky, viděli, jak je vysvobodil, řekli si: Víme, že Bůh za námi bude stát? Ne. Oni nás zabijí, my pomřeme. Exodus 15 totéž. Umřeme, ty nás zabiješ, vyvedl jsi nás na poušť, abys nás zabil, ty nás zničíš. Exodus 16 totéž, stěžování si, reptání. 2. Mojžíšova 17, Mojžíši, dochází nám voda, ve skutečnosti my jsme tak rozzlobení, že tě ukamenujeme (2. Mojžíšova 17:4). Samozřejmě Bůh jim dá vodu. Zaslouží si tu vodu? Ne, zaslouží si shnit na poušti. Bůh je Otec, On miluje své děti, nebude jim to dělat. Ale On dovolí Amálekovi přijít a soužit je. Bůh odnímá ochranu kvůli jejich reptání a naříkání a stížnostem.

Po celou tu dobu jim Bůh stále nabízí svou smlouvu, nabízí ji, plní ji, vyvádí je, ukazuje jim, že je ochoten to udělat. Potom v Exodu 19 říká Bůh ve verši 5: „Nyní tedy, budete-li poslouchat“. Slovo je poslouchat. Poslušnost v angličtině je velmi legální. Pokud uslyšíte můj hlas, budete mě poslouchat a „dodržíte mou smlouvu“. Co musíte udělat, abyste dodrželi jeho smlouvu? Prostě věříte všem „udělám“, které jim řekl. To je vše, co znamená dodržet smlouvu. Nemusíte dělat nic jiného, jen věřit smlouvě, že všechny tyto věci udělá.

Ve verši 7 se pak říká, že Mojžíš přichází ke starším, a ve verši 8 je nyní skupina lidí, kteří si myslí, že je Bůh chce zabít na poušti. Nevěří mu. Myslí si, že je chce zabít. A pak Bůh říká: „Nyní tedy, budete-li opravdu poslouchat můj hlas“ co oni říkají v 8. verši? "Odpověděl pak všecken lid společně, a řekl: Cožkoli mluvil Hospodin, budeme činiti." Kdo dává sliby? Oni dávají sliby. Toto je stará smlouva. Bůh jim nabízel svou věčnou smlouvu. Pokud budete poslouchat můj hlas a dodržíte mou smlouvu, pak se vám ve všech věcech povede dobře. Oni to otočili a říkají Bohu, někomu, komu nedůvěřují, někomu, o kom si myslí, že je hodlá zabít, a oni sami sebe připojují do jakési smlouvy, která říká, že uděláme všechno, co od nás žádáš. Co nám chceš zaslíbit, to my uděláme. Tohle je šílenství. To je otroctví. Kdo zaslubuje lidem, že budou žít a že bude v blízkosti? Někdo, o kom si myslíte, že vás hodlá usmrtit. To je šílenství, ale to je to, co oni udělali. Věděl Bůh, že to udělají? Ano, věděl.

Gibeonitští jsou dobrým příkladem. Izraelité s nimi uzavřeli smlouvu a stali se otroky, protože se paktovali s někým, komu nedůvěřovali a nemilovali. Některým z této skupiny však Bůh učinil tak, aby spolu dobře fungovali.

Chci, abyste pochopili, že zde máme poprvé formální zavedení té Staré smlouvy. Ratifikace neboli potvrzení proběhlo až v Exodu 24. Exodus 24 je, když krev vychází a ta je stříknuta na lidi a stříknuta na knihu. 2. Mojžíšova 24: 6-8: „Mojžíš vzal polovinu krve, nalil ji do misek a tou polovinou krve pokropil oltář. Vzal také Knihu smlouvy a předčítal ji lidu. Ten řekl: "Budeme dělat vše, co Hospodin řekl. Budeme poslušni. Mojžíš tedy vzal zbytek krve a pokropil lid se slovy: "Hle, krev smlouvy, kterou s vámi Hospodin uzavírá na základě všech těchto slov."“ Až tehdy to bylo, co lid ratifikoval (potvrdil) tu Starou smlouvu.

Trochu úvahy nyní ukáže, že neexistuje žádný způsob, jak tato smlouva může přežít. Čtete zde nějaké ustanovení o odpuštění, pokud to zpackají? Právě řekli, že všechno, co Hospodin řekl, to uděláme, takže pokud zhřeší, smlouvy jsou ty tam. Smlouva bude porušena. Duch prorocství říká, že stará smlouva ve své formální funkci trvala několik týdnů, a když při zlatém teletu zhřešili a porušili přikázání týkající se modlářství, smlouva byla porušena a již nebyla obnovena. Nelze ji obnovit, protože neexistuje žádné ustanovení pro obnovení. Museli se vrátit zpět do nové smlouvy.

Když se potom v 2. Mojžíšově 32 odvolává Mojžíš na Boha, neodvolává se na starou smlouvu, protože tam není nic, na co odvolávat. Mojžíš apeluje na novou smlouvu, on prosí za tu věčnou smlouvu, aby jim Bůh odpustil. Bůh je tedy přivádí a nadále jim nabízí svou novou smlouvu. Bůh jim však dovolil uzavřít s ním starou smlouvu, aby viděli svoji totální neschopnost. Tohle je ona sláva té Staré smlouvy, protože Pavel říká, že stará smlouva je slavná. Neříká, že je špatná, Pavel nic z toho neříká. On říká, že je slavná, protože ona pokládá slávu člověka do prachu a složit slávu člověka do prachu je nádherná věc. Je to úžasná věc.

Pojďte do 2. Korintským 3 a nejdřív si chceme přečíst verš 7: „Zaskvěla-li se tak slavně služba smrti vrytá literami do kamene.“ Co je to služba smrti? Je to člověk, který se dívá na Boží zákon ve svém tělesném srdci a říká: Tohle chci udělat. To je služba smrti, protože jste se přivázali k něčemu, co je nemožné udělat. Pouze se stanete velmi, velmi sklíčeným a

depresivním z toho, že jste v takovém vztahu s Bohem. Ale když jsme ovlivněni lží „zjistě nezemřeš“ vstúpili jsme do sebe toto odhodlání, že my Bohu předvedeme, dovol mi býti jedním z tvých najatých služebníků, už nejsem hoden být nazýván tvůj syn. To se děje ve staré smlouvě.

Nejsem hoden, abych se nazýval tvým synem, i když Ty Bože mi nabízíš synovství a přehazuješ kolem mě toto roucho a navlékáš mi prsten a dáváš mi boty, nevěřím, že jsem syn. Potřebuji si získat tvůj respekt. Musím znovu získat. Potřebuji splatit ten velký dluh, který jsem Ti udělal, a pak můžeme mluvit o této věci synovství. To je smutné, že?

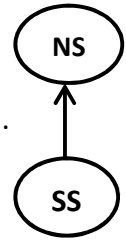
Takže „služba smrti napsaná a vytesaná do kamene“ a chci tento bod podtrhnout, protože při studiu Božího charakteru - který chci mimochodem studovat v další přednášce - je velmi důležité, aby odkazoval na to, že cílem staré smlouvy je dát ti trest (rozsudek) smrti. Ne zabít vás, ale abyste prosili o milost, a zcela se vzdali sebe sama. "Zákon je naším vychovatelem (pěstounem), aby nás přivedl ke Kristu." To je účelem zákona a když máte v sobě trest smrti a vy víte, že pro vás neexistuje absolutně žádná naděje, ten duch, který vás usvědčil z hříchu (viz Jan 16:8), vás poté usvědčí ze spravedlnosti. Stará smlouva dělá svou práci tím, že vás usvědčuje: „Jsem mrtvý muž“ a zákon pak řekne: „jdi ke Kristu, odpustí ti“.

Tento bod chceme zdůraznit. Nezáleží na tom, jak přijmete usvědčení z hříchu. Nezáleží na tom, kolik masakru je zapsáno do Tóry o rozsudcích smrti. Přestaňte lidi kamenovat, gilotýnovat je, propichovat je mečem - nezáleží na tom, co je napsáno v zákoně. Jediným účelem těchto věcí je usvědčit vás, že si zasloužíte zemřít, takže budete žádat o milost. Dává to smysl? Protože mnoho lidí je zmatených a myslí si, ó Bůh chtěl lidi kamenovat, Bůh chtěl všechny tyto věci dělat. Nikoli! On chce, abyste měli ve své mysli rozsudek (trest, výrok) smrti a úplně se sami sebe vzdali. To je tím klíčem.

To je to, co vidíme u ženy chycené při cizoložství. Farizeové, aniž by o tom vůbec věděli, ve své zlobě a nenávisti ke Kristu ve skutečnosti posloužili Kristu při kázání evangelia k ženě, která byla pohozena k Jeho nohám. Poslušně tu ženu přivedou a hodí mu jí k nohám. Přesně to, co měl ten zákon dělat. Dokonale posloužili svou práci. Děkuji vám farizeové za tu práci. Jaké jiné lepší místo pro pohození ženy přistižené při cizoložství, než k nohám Ježíše. Stará smlouva odvedla svoji práci a ta žena je tu, ona je připravena na novou smlouvu. Co dělá Ježíš? Ten, kdo je mezi vámi bez hříchu, ať první hodí kamenem. Kdo z nich byl hoden hodit kámen? Všichni byli vyloučeni. Pak Ježíš začne psát do prachu. Pokračuje v díle té staré smlouvy. Vypisuje zákon a tito muži, když se na to dívají, tak jsou usvědčeni z hříchu, ale místo toho, aby se vrhli k Jeho nohám, oni odcházejí, protože nechtějí opustit tu Starou smlouvu. Říká Ježíš: „ženo, kde jsou tvoji žalobci. Nikdo tě neodsoudil?“? Ona řekla: „Nikdo, Pane.“ Ježíš řekl: „Ani já tě neodsuzuji.“

Tohle je tím účelem. Takto tyto dvě smlouvy spolupracují. Ježíš nikdy neměl v úmyslu nikoho ukamenovat, ale On chtěl, aby byli lidé ukamenováni ve svém svědomí. „Zasloužím si zemřít. Víím to, jsem naprosto nedůstojný. Prosím o milost.“ To je to, co Ježíš chtěl. Chtěl, aby lidé ve svých myslích pochopili, že proto aby mohli požádat o milost, musí zemřít, protože tehdy a pouze tehdy je to spravedlnost z víry, že vy ve skutečnosti věříte, že dostáváte milost, protože pokud ve skutečnosti nevěříte, jste vinni, pak pokud vás Bůh propustí, pak se budete cítit osvobozeni (zproštěni). Máte pocit, že jste neudělali nic špatného a už to není z milosti a je to tak, jak by to mělo být. Jediným způsobem, jak být spaseni milostí, je mít rozsudek smrti, jít do cely smrti a ta Stará smlouva tohle dělá nádherně. Potřebujeme to pochopit.

Když se tedy podíváme na ony dvě smlouvy, a to je cesta, po které musí kráčet každý z nás, protože Ježíš je cestou k Otci, takže máme tu Starou smlouvu (SS), která je cestou do té Nové smlouvy (NS). Je to ten stejný vzor. Existuje jen jeden způsob, jak vstoupit do života, a to skrze smrt. Musíte zemřít a být vzkříšeni do novosti života. Tato ilustrace nám je dáována každý den, jak dnes ráno zmínil Gary. Dnes ráno jsme byli vzkříšeni. Každý den žijeme a kvůli svým hříchům každou noc „umíráme“ a ráno jsme znovu vzkříšeni kvůli požehnáním nové smlouvy, která se nám nabízejí. Umíráme kvůli svému hříšnému životu a poté jsme příští den vzkříšeni. To Evangelium je nám kázáno každý den. Tyto dvě smlouvy fungují. Rozsudek smrti a poté vzkříšení. Stará smlouva nás přivádí ke Kristu. Proto byl zákon naším učitelem, aby nás přivedl ke Kristu.



Ted' chci přečíst pár pasáží a my si přečteme tu, jež tomu předchází. Pravděpodobně jste to četli ve starém myšlenkovém rámci toho opozičního systému. 2. Korintským 3:6, „který nás učinil způsobilými služebníky Nové smlouvy (nebo nového zákona/testamentu) - ne litery, ale Ducha. Litera totiž zabíjí, ale Duch oživuje.“ Když jsem to četl v minulosti, myslel jsem si, že tu literu nechceme, to je zákonictví. To přece nechceme. Chceme jen Ducha. Ale ducha nemůžete mít bez Litery. A toto slovo „ale“ lze také přeložit jako spojku „a“. Litera zabíjí a duch obživuje. Protože vy chcete, aby ta Litera zabila. Litera zabíjí - chvála Bohu! Litera mi usmrcuje svědomí. Usvědčuje mě z hříchu. Halelujah. To mě pohání ke Kristu, aby mě duch oživil. Vidíte ten rozdíl?

Zatímco lidé čtou tento verš, „Litera zabíjí“. Neboli všechno, co existovalo ve starém zákoně, ta litera zabíjí. Ó, ale díky Bohu, my jsme v Novém zákoně. Halelujah, duch mě oživuje. Nepotřebuji to staré. Ale pokud nezemřete, vy nemůžete žít. Pokud kukuřice nebo pšenice nepadnou do země a nezemřou, nelze je vzkřísit k novosti života. Nemůžete mít evangelium, kde věříte pouze v novou smlouvu od doby kříže. To je evangelium z půlky a poloviční evangelium není evangelium. „Kdyby vám kdokoli kázal jiné evangelium než to, které jsme vám kázali, ať je proklet! Znovu opakuj, co jsme už řekli: Pokud vám někdo káže jiné evangelium než to, které jste přijali, ať je proklet! (Galatským 1:8-9) Všude slyšíme, kde jsou všude kázána falešná evangelia. Och, nejsem pod zákonem. Ne, já chci být pod zákonem, abych získal milost.

Římanům 5:20 Chci přijmout úplné odsouzení zákona. V plné síle, ale jen dokud věřím v milost Ježíše Krista, pak dostanu mnohem hojnější milost. Toto je nejdůležitější bod zprávy z roku 1888. Jones v roce 1893, kázání 14, 15, 16 a dále, buší do tohoto bodu v Římanům 5:20 (MPCZ). „Navíc však zasáhl zákon, aby se provinění rozmnožilo“. Je to špatná věc nebo je to dobrá věc? Je to skvělá věc. Zákon vstupuje. Kde zákon vstupuje? Vstupuje do mé duše, vstupuje do mého srdce, usvědčuje mě z hříchu. "Kde se však rozmnožil hřích, nadmíru se rozmohla milost". Kde je mnohem více milosti? Tam, kde se rozhojnil hřích. Pokud není rozmnožen hřích, pak není ani mnohem více rozmnožena milost. Takže potřebujete zákon. Pokud chcete více milosti, potřebujete více zákona, který vás usvědčí z hříchu.

Když se tedy adventisté v roce 1844 zabývali svatyní svatých a našli tam deset přikázání se šabatem a se vším všudy, oni trefili jackpot. Našli zákon. Počátky těch, kteří, jak řekl James White, zachovávají všechna Boží přikázání a Ježíšovu víru. To řekl. To bylo v našem prvním oficiálním prohlášení o základních věroučných člancích. Ti, kteří zachovávají všechna Boží přikázání. Když říkáme, dodržují všechna Boží přikázání, jsou to ti, kdo jsou usvědčeni podle všech Božích přikázání ze své vlastní hříšnosti, že to nedokážou udělat, a pak jim je to dáno z milosti. Nemůžeme udělat nic, co bychom přidali k tomuto procesu. Pokud tedy chcete více milosti, potřebujete více zákona. Dává to smysl?

Ne více zákona v tom, že dokážu tohle, dokážu tamto. Pokud říkáte, že to dokážete, nebude to fungovat. Ale když Bůh říká, já to udělám, pak to funguje. Nebudu popojídat mezi jídly, nebudu jíst toto, nebudu dělat tohleto. Pokračujte v plnění těchto slibů. Budete selhávat a selhávat a selhávat. A o to jde. Jak říká Waggoner, ten člověk nakonec říká, já to vzdávám, už to nedokážu a Waggoner píše, halelujah, konečně sis to uvědomil. Abyste přišli ke Kristu, musíte se vzdát sami sebe a říci: „tohle nedokážu“. Dávám vám to z milosti a když to přijmete, ta radost, která přichází do vaší duše, když víte, že jste zcela osvobozeni od viny svého hříchu kvůli milosti Ježíše Krista. Ta radost, která přichází do vašeho srdce. Nemůžete to potlačit (ovládat). Je to ta alabastrová nádobka, kterou Marie vylila na Ježíšovy nohy. Prostě to vychází z vašeho života. Radost, kterou zažíváte. Svoboda, kterou zažíváte. Nemůžete to ovládat a váš život se přestane plnit tím, čemu já říkám „**musilovný** zápach“. Tahle **musilovná** vůně staré smlouvy. Musíte udělat tohle, musíte udělat támhleto. Je to **musilovný** zápach a páchne to.

Jediná věc, která se musí stát, je, že se musíte znovu narodit. To je vše. Není nic jiného. Musíte se znovu narodit. Zapomeňte na všechny ostatní „**musy**“. Proto se ve Skutcích 15 říká, že farizeové říkali, že abyste obdrželi Boží milost, musíte být obřezáni. Ne, není to pravda. Musíte se znovu narodit a pak vás duch povede a budete dělat všechny tyto věci. Když jsem byl o Pesachu začátkem roku na našem táborovém setkání, někdo za mnou přijde s dotazem, zda bychom náhodou neměli jíst nekvašený chléb? Co bych měl dělat? Řekl jsem, mluv se svým Otcem v nebi, nemluv se mnou, já nejsem tvé svědomí. Přečtěte si Bibli sami za sebe. Udělejte to, z čeho jste usvědčeni. Dělejte to, co vám říká duch, ale nedávejte to na někoho jiného. Nebud'te svědomím pro někoho jiného. Řiďte se svým vlastním svědomím. Když jste v duchu, dělejte to, o čem vás duch usvědčuje. Duch vás naučí a povede vás, co máte dělat. Máme tady všechno to zaměření na: neměli bychom dělat tohle, neměli bychom dělat tamto, neměli bychom dělat támhleto. Zůstaňte doma. S touhle teologií prosím nepřicházejte.

Vidíme, že ty dvě smlouvy, stará smlouva, zákon, je naším vychovatelem, který nás přivádí ke Kristu, abychom mohli obdržet novost života. Jak se říká v Duchu prorocství, zákon nás přivádí ke Kristu a poté nás Kristus zaměřuje (směřuje) zpět k zákonu. Tyto dvě smlouvy nadále fungují v našich životech. Stará smlouva nadále působí smrt, zatímco nová smlouva pokračuje v působení života. Existuje jistý paralelní proces, protože si všimněte ve 2. Korintským 3, co Pavel vlastně říká ve verši 7, „kteráž pomínouti měla“. Je to v Židům, kde se říká „blízké jest zahynutí.“ (Židům 8:13, BKR, jest blízko zániku, Zilka). Dílo staré smlouvy završuje svou práci při zapečetění, když jsme zcela pečetěni do nové smlouvy a to dílo usvědčování z hříchu končí. Dává tohle smysl? Mnoho lidí si myslí, že když vstoupí do té nové smlouvy, již nejsou spojeni s tou starou smlouvou.

Židům 8:13 (CEP): „Když Bůh mluví o nové smlouvě, říká tím, že první je zastaralá. Co je zastaralé a vetché, blíží se zániku.“ Pokud chápete, že když Ježíš zemřel na kříži, tak že stará smlouva zmizela, proč se říká, že je blízko zániku? Ona je blízko zániku, až přijdeme do plnosti postavy Krista a my zcela uvěříme ve spravedlnost pouze vírou a přestaneme hřešit, tehdy bude s tou starou smlouvou skončováno. Ale jak pokračujeme v hříchu, stará smlouva vám i nadále brání, bodá háčkem do mysli, nadále kamenuje vaše myšlení, nadále vás pronásleduje a následuje a odsuzuje. Chvála Bohu, že to dělá, aby vás to hnalo ke Kristu. Jak stará tak i nová smlouva, Jákob i Ezau zápasí v lůně. Je to stará a nová smlouva tahající se jedna proti druhé. Nezoufejte nad touto skutečností. Toto je část cesty, kterou musíme projít a věřit, že to dílo, které v nás započal, tak že jej dokončí. Ne, že my jej dokončíme. On se to chystá dokončit.

Když se nechám odradit a cítím tíhu svého špatného myšlení a špatného porozumění, dovolávám se tohoto zaslíbení. Totiž, že dílo, jež ve mně zahájil, že jej dokončí. Ne ze skutků. Nezáleží na tom, jak špatně vypadám. To je jedno. Myslíš si, že to pro tebe vypadá špatně? A co muž, který byl pověšen na kříži, který byl ukřižován za to, že byl zločinec? Věci pro něj vypadají docela špatně. Ale on bude v nebi, protože je spravedlivý z víry, protože ta stará smlouva udělala svou práci. Byl ukřižován s Kristem. No není to dobrá zpráva?.

Chci jen zmínit ještě jednu věc. Pojdme do Jana 1. Chci jen, abyste si všimli špatného vzorce porozumění. Dejte si pozor na přidaná slova. Jan 1:17 (Sýkora), „neboť zákon byl dán skrze Mojžíše, milost (však) a pravda přišla skrze Ježíše Krista.“ Slovo „však“ je přidáno, ono neexistuje. Toto by se mělo číst takto: „Neboť (což znamená protože) zákon přišel skrze Mojžíše, milost a pravda přišly od/skrze Ježíše Krista.“ Vidíte ten rozdíl? Protože mnoho lidí čte: protože zákon byl dán Mojžíšem (ta stará smlouva), ale milost a pravda přišly skrze Ježíše Krista (ta nová smlouva). Ne, to jsou úplně špatné brýle. Sundejte si Augustinovy brýle a zbavte se jich. Protože zákon byl dán Mojžíšem, milost a pravda přišla od Ježíše Krista. Bez zákona nemůžete mít milost. Nemůžete, to zkrátka není možné.

Podíváme se ještě na jednu pasáž. Židům 7:19 Nasadte si nové brýle. Všechny tyto texty zmiňuji v této brožuře, kterou jsem vám rozdál (Odložení Augustinových brýlí při pohledu na smlouvy). Židům 7:19 (CEP) Všimněte si toho podvodu. Dávejte pozor na dodaná slova. „Zákon totiž nic nepřivedl k dokonalosti – avšak na jeho místo přichází lepší naděje, jejíž mocí přistupujeme až k Bohu.“. Nyní zdůrazním, které slovo? Slovo „avšak na jeho místo“ neexistuje. Tím se vytváří opoziční systém, díky kterému zákon neudělal nic dokonalého, ale přinesení lepší naděje to už udělalo. Tohle je dispensační myšlení. Vyjměte ta slova, „(Zákon přece nikoho k dokonalosti nepřivedl) a zároveň se zavádí něco lepšího“ (B21).

Žalm 19 říká, že zákon Hospodinův je dokonalý a obrací duši ke Kristu. Zákon tedy má perfektní práci, totiž aby vás přivedl ke Kristu. Vidíte ten rozdíl? Můžeme si sundat tyto augustiniánské brýle. Můžeme začít číst tyto verše. Můžeme přestat zdůrazňovat slova, která jsou *kurzívou*, a v současné době se kolem nás šíří mnoho přednášek, které zdůrazňují kurzívou psaná slova věnovaná Augustinovi. Pryč s těmito věcmi. Můj nebeský Otec říká, „Pryč s tím odtud! (J 2:16)“, vyhoďte je a k Božímu slovu nic nepřidávejte.

Myslím, že většina překladatelů Bible krále Jakuba byla trinitářského smýšlení. Je zázrak, že Bůh dokáže pracovat s lidmi v tomto druhu myšlení a dát nám pravdu, ale také si můžeme být vědomi dodaných slov a vědět, že ta přidaná slova jsou vytvářena proto, aby lidé rozuměli Bibli podle Boha, kterého uctívají, ale Bůh i nadále pracuje skrze tyto věci, aby nám dal pravdu, a to považují za prostě ohromující. Modlím se tedy, abychom, když uvažujeme o předmětu těchto dvou smluv, aby z toho, co jsme si zde dnes představili, mohli vidět, že čas je naplněn. Nepravosti třetí a čtvrté generace jsou dokončeny. To poselství z roku 1888 trvalo asi sedm let. Zastavilo se to kolem roku 1895. V roce 1896 začala Ellen Whiteová hovořit o možnosti nutnosti vrátit se na poušť a možnosti potřeby dalšího vyjití v roce 1896. Od roku 1895 do roku 2015 to dělá 120 let, což je cca třetí a čtvrtá generace. Slovo Hospodinovo tedy přišlo do Izraele podruhé a řeklo povstaň a věř evangeliu. Modleme se.

Náš Otče v nebi, my ti teď tak děkujeme za Beránka, který byl zabit od založení světa. Tato milost byla k dispozici svobodně. Pane Ježíši, byl jsi knězem podle řádu Melchizedekova a rozdával (podával) jsi nám svou milost skrze usvědčení ze zákona. Není žádného spravedlivého, nikdo. Není nikoho, kdo by hledal Boha. Jediný důvod, proč jsme zde, jediný důvod, proč nasloucháme, je ten, že nás přitahuje Tvůj duch. Že jsi nás k sobě přitáhl.

Děkuji Ti za toto vzácné evangelium. Kéž zákon vstoupí plněji, úplněji, aby se mohl rozhojnit hřích, abychom tomu rozuměli. A že když ta Filadelfská církev jde do svatyně svatých, ona vidí svůj Laodicejský stav novými očima. Totiž že jsou bídní, chudí, slepí a nazí, protože pouze tací obdrží přímé svědectví k Laodiceji, aby obdrželi druhý déšť. Otče, modlíme se za tohoto ducha a věříme, že to dílo, jež jsi v nás zahájil, tak že ho také dokončíš. Děkuji Otče ve jménu Ježíše. Amen.